

وب سایت رادیویی، جانشین رادیو دیجیتالی

● پل ویلیامز
ترجمه جواد غلامی

www.hearme.com موجود است، می توان هم در گفت وگوهای معمولی و هم در بحث های علمی شرکت کرده و از عقاید یکدیگر انتقاد کنند و ضمن شنیدن صدای یکدیگر تصویر خودشان را نیز ببینند. برای کسانی که رسانه های مستقل تولید می کنند، این یک گام بزرگ محسوب می شود؛ به ویژه برای رادیو که به خاطر نبودن دوربین در استودیو، مجری دیده نمی شود، اما امروزه مجری رادیو، هم می تواند ببیند و هم دیده شود.

یکی از دوستان استرالیایی من به نام دیوید جان اوتس (David John Outes) که بنیان گذار گفت وگویی دوجانبه (speech reverse) است معتقد است که این فناوری روز به روز توسعه خواهد یافت. او دارای یک برنامه نمایش رادیویی است که در ایالت های استرالیا بسیار محبوب شده و در حال حاضر صدای او را هم از طریق real player و هم windows و هم از سایت

سایت خود را تجربه کردم و فکر می کنم راه های جذب مردم را پیدا کرده ام. اخیراً یک برنامه خیلی جدید گفت وگو (Chat) در وب سایتم قرار داده ام. با این برنامه می توانم اتاق گفت وگویی خصوصی (Private chat room) برای خودم

در واقع وب سایت من، همان کار رادیویی من بود. این کار با کمترین هزینه برایم میسر شد و فکر می کنم وضعیت ترافیک رادیویی را بهبود می بخشید.

داشته باشم. بنابراین افراد علاقه مند می توانند در جمع حضور پیدا کرده و با هم گفت وگو کنند. با کمک این برنامه که به صورت رایگان در سایت

من یک تهیه کننده برنامه های رادیویی هستم که دست کم بیست سال است با برنامه های رادیویی سر و کار دارم و در حال حاضر یک برنامه غیرتجاری برای WBAINY 99.5 FM تهیه می کنم.

در اوایل سال ۱۹۹۵ با زبان کامپیوتری HTML (اینترنت) آشنا شده و برای خودم یک سایت اینترنتی (Website) ساختم. سایت من نیز مانند بسیاری از سایت های دیگر تا چندین سال چندان قابل استفاده نبود، اما آن را دوست داشته و به کار خودم می بالیدم؛ زیرا این کاری بود که می توانستم به راحتی در خانه تهیه و تولید کنم به این امید که شاید کار من نیز بتواند روی مردم کره زمین اثر گذار باشد.

در واقع وب سایت من، همان کار رادیویی من بود. این کار با کمترین هزینه برایم میسر شد و فکر می کنم وضعیت ترافیک رادیویی را بهبود می بخشید. سال ها شیوه های جلب مردم به سوی

اینترنتی hearme.com می توان شنید. او اولین کسی است که این فناوری را وارد برنامه رادیویی کرده است.

در اینجا بحث بر سر این است که چگونه می توان یک رادیو محلی را به صورت بین المللی درآورد و چگونه می توانیم بین شنونده ها و تولیدکننده های برنامه های رادیویی ارتباط مستقیم برقرار نماییم.

جالب اینکه تمامی اینها را می توان با داشتن یک دوربین و یک میکروفون و با کمترین هزینه در خانه انجام داد و از آنجایی که اخیراً قیمت دوربین دیجیتال پایین آمده، به راحتی می توان آن را تهیه کرد. البته برای این کار فرد باید رایانه شخصی داشته و به اینترنت نیز متصل باشد. خود من یک نمایش رادیویی درباره MFO تولید می کنم که آدرس آن نیز در اینترنت www.anomalies.net/ufodesk است. بعد از این نمایش می توانم با علاقه مندان آن میزگردی تشکیل داده و درباره آن بحث و بررسی کنم و در واقع این را می توان گامی در جهت پیشرفت تلقی کرد.

من از آن دسته افرادی هستم که از ارتباط مستمر و عکس العمل شنونده های برنامه خود بسیار خرسند می شوم. با این فناوری دیگر مجبور نیستم منتظر پست الکتریکی یا نامه های پستی باشم. تماشاگران این برنامه را دوست دارند؛ زیرا: اولاً مجری را می بینند و دوم آنکه می توانند بلافاصله در خصوص موضوع نظر بدهند. با این کار در واقع فاصله مجازی بین تولیدکننده و شنونده از بین می رود. مزیت برنامه من این است که این برنامه در خانه قابل تهیه و تولید و توسعه است و زمانی که برنامه پخش می شود من می توانم در خانه و یا در یک ایستگاه رادیویی باشم و با نصب یک دوربین و ارسال صوت از طریق صفحه رایانه یا Laptop برنامه را اجرا نمایم. اکنون دوران درخشان رادیو فرارسیده و دیگر نیازی نیست که مجریان برنامه های رادیویی در جست و جوی کسب وجهه و اعتبار باشند.

جالب این جاست که من هر شب در خصوص MFO گفت و گو می کنم؛ البته نه تنها در مورد آن، بلکه در مورد هر موضوعی که پیش بیاید بحث و بررسی می کنیم. در این برنامه افراد با یکدیگر گفت و گو کرده و سؤال هایی را مطرح می کنند و خیلی هم محترمانه رفتار می کنند. بعضی مواقع همه افراد به صورت ناگهانی وارد اتاق گفت و گو شده و در مورد چیزهای گوناگون و تازه سؤال می کنند و فکر می کنم من نیز با موضوع MFO آن تنوعی که آنها در جست و جوی آن هستند را به آنها ارائه می دهم؛ البته این مقاله صرفاً درباره خود من نیست، بلکه درباره آینده بهترین وسیله پخش، یعنی رادیو است. آنچه رادیو را در مقایسه با رسانه های

نزدیک رایانه نیز مانند رادیو و تلفن خواهد شد که تقریباً همه مردم (حتی مردم جهان سوم) خواهند داشت. در واقع این امر به معنای ارتباط جهانی است و با آمدن این ارتباط می توان گفت عدالت واقعی نیز تحقق پیدا خواهد کرد.

امروزه رادیو می تواند از اعتبار بیشتری برخوردار باشد و برنامه های آن با هزینه اندکی تهیه و تولید شود. آیا رادیو هم مانند اینترنت که در اواسط دهه ۹۰ پیشرفت شایانی کرد، جهش خواهد داشت؟ آیا ما شاهد گسترش پخش برنامه های مستقل خواهیم بود؟ البته امروزه چنین برنامه هایی در سایت هایی نظیر، **برنامه های مستقیم ۳۶۵** انجام می شود. در این سایت افراد می توانند برنامه های خود را در اختیار

من از آن دسته افرادی هستم که از ارتباط مستمر و دریافت عکس العمل شنونده های برنامه خود بسیار خرسند می شوم به همین علت اخیراً یک برنامه جدید گفت و گو (Chat) در وب سایتم قرار داده ام. تماشاگران این برنامه را دوست دارند؛ زیرا با این کار در واقع فاصله مجازی بین تولیدکننده و شنونده از بین می رود.

شنونده ها قرار دهند و یا برنامه های خود را از طریق real time تولید و پخش کنند. آیا برای ما که در زمینه ابداع برنامه های نو پیشگام شده ایم، سودهای تجاری نیز سرازیر خواهد شد؟ آیا هدف ما چنین چیزی است؟ خود من در حال حاضر در این فکر هستم که آیا کسی در اندیشه این نوآوری بزرگ هست یا نه؟ رادیو درصدد تغییراتی است که قبل از آن فقط از طریق شبکه های اینترنت میسر بود ولی بسیاری از افراد دوراندیش در جهت ادغام این دو فناوری حرکت نمی کنند. بنابراین قبل از آنکه فرصت از دست برود، باید آن را غنیمت شمرد؛ زیرا فکر نمی کنم چنین چیزی به زودی اتفاق افتاده و قابل دسترسی باشد.

دیگر خوب جلوه می دهد تهیه و تولید ارزان برنامه های آن است. علت تولید برنامه های رادیویی چیست؟ نوارهای صوتی ارزان قیمت با ضبط و میکروفون های ارزان. گروهی که به عنوان تولیدکننده های آماتور در زمینه برنامه های سرگرم کننده رادیویی هستند، می توانند فرستنده های ضعیفی را نیز بسازند. البته قوانین راه اندازی چنین برنامه هایی در کشورهای مختلف متفاوت است. رادیو در واقع رسانه اصلی توده های مردم است؛ زیرا همه بالاخره یک رادیو دارند. بسیاری از مردم مانند خود من هستند که برنامه های تلویزیونی را زیاد دوست ندارند، اما به برنامه های رادیویی بسیار علاقه مند هستند؛ اگرچه در حال حاضر همه مردم دارای رایانه نیستند ولی در آینده

